

[Statsministeren.]

ligt, hvis vi forud gav os til at diskutere vidt og bredt, hvordan vi vil optræde som Nation paa en international økonomisk Konference, om hvilken man kun har hørt svage Antydninger, selv fra de toneangivende i Verden. Jeg tror, at man her kan gaa efter den Linie, at det, vi maa medvirke til, er at søge opnaaet Fasthed og Orden, ikke blot i vort eget, men i hele Verdens Pengevæsen, og at tilstræbe Løsning af de Lænker, som gennem Indkredsningspolitikken, eller hvad man vil kalde det, er lagt paa det økonomiske Liv. Bestræbelser i disse to Retninger vil sikkert være en formaalstjenlig Opgave, og den er naturlig just for vort Land.

Det ærede Medlem gjorde en beklagende Bemærkning om, at man ikke havde fulgt de Konservativer ved Nedsættelsen af et Udvalg angaaende Sønderjylland. Jeg maa sige om denne Sag, at om den gælder i disse Tider ikke mindst noget lignende, som jeg allerede har sagt om den økonomiske Konference. Jeg har ved Finanslovens første Behandling allerede sagt min Mening om den Undersøgelse af sønderjydske Forhold, som man ønskede, og sagt, at den Undersøgelse, som kan være ønskelig, kan iværksættes og er for øvrigt nu iværksat angaaende, hvad der er udrettet dernede. Jeg har endvidere i en Konference med sønderjydske Repræsentanter givet mere udførlige Oplysninger om, af hvilke Grunde jeg maatte finde det rimeligt at undgaa den Kommissionsnedsættelse og den Diskussion herom, som de Konservativer har ønsket. Jeg kan tilføje, at der arbejdes med en Opgørelse angaaende Forholdene i Sønderjylland, og at denne Opgørelse, som angaar forskellige af de Omraader, som her kommer i Betragtning, selvfølgelig under en eller anden Form kan blive bekendt for Rigsdagens Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte ogsaa om de indrepolitiske Forhold, og han erkendte, at Regeringen sejrede ved Valget den 16. November. Men saa sagde det ærede Medlem, at vi sejrede ganske vist, men vi fik Mandat paa et bestemt Grundlag. Ja, hvis vi fik Mandat paa noget bestemt Grundlag, saa var det paa det, der var Indsatsen i Valgkampen, nemlig om vi skulde opretholde en Valutacentral og en Importregulering her i Landet, eller om vi ikke skulde det. Det var derfor, vi gik til Valg, og det Spørgsmaal var Hovedindsatsen ved Valget. Dér sejrede vi, og jeg erkender, at efter Omstændighederne fik vi en brugbar Lov ogsaa efter Valget, men heller ikke mere. Og hvis der har været noget Tilsagn ved

Siden af, har det været Tilsagnet om i videst mulig Udstrækning at søge at hjælpe Befolkningen gennem Krisen og Krisens Vanskeligheder med de Midler, som enhver Tid maatte kræve, og som det til enhver Tid maatte være politisk muligt at anvende.

Det ærede Medlem forekastede mig, at jeg havde sagt, at vi vilde værne Kronen. Ja, selvfølgelig har vi sagt det, og selvfølgelig er det fremdeles vort Ønske at værne Kronen. Den Bestræbelse fortsættes under de givne Vilkaar og fortsættes betydeligt bedre end i den Tid af vor Forhistorie, da der var nogen, der stadig raabte paa, at vi skulde slække Kronen. Bestræbelsen for at værne Kronen fortsættes nu ogsaa med Støtte fra Venstre, og der er for den Sags Skyld Enighed i hele Befolkningen om, at vi skal søge at gøre, hvad der er muligt, for at vi ikke skal komme længere ned. Denne Enighed om at fastholde en bestemt Kurs opnaaedes ved Forliget, og det forekommer mig at være en Fordel frem for den betydelig mere usikre Tilstand, vi havde forinden.

Nu siger det ærede Medlem, at Regeringspartierne svigtede Kronepolitikken, og til Gengæld svigtede Venstre med Hensyn til Nedskaeringen. At vi har medvirket til at hindre, at Nedskaeringen blev gennemført, anser jeg for en fortjenstfuld Handling, som vel ogsaa er sin Betaling værd. Men det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde om Svigten overfor Kronen. Kronen var i Bevægelse paa Grund af ansvarløse Indflydelser, og vi fandt da et Skridt som det, der blev foretaget, nødvendigt. Samtidig var det et Led i politiske Afgørelser af vidtrækkende Betydning for den største Del af Befolkningen. Derfor ser jeg ikke noget som helst uforsvarligt i, hvad der blev foretaget. Det er da ogsaa saadan — jeg har jo dog været paa adskillige Møder siden disse Begivenheder fandt Sted —, at de eneste, jeg har hørt Bebrejdelser fra, er de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Aksel Larsen, og disse Bebrejdelser tager jeg mig uhyre let.

Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gik i sin Gennemgang af Tingene ogsaa til at tale om, at nu var Spørgsmaalet, hvorledes Regeringen vilde administrere Likviditetsfonden, og hvilken Politik Nationalbanken vilde føre. Jeg gaar ud fra, at Likviditetsfonden vil blive administreret i Henhold til den vedtagne Lov, og at Nationalbanken ogsaa paa sin Vis vil være undergivet i den Udstrækning, hvori Lovforslag er gennemført, den Lovgivning, om hvilken der er Enighed her paa Rigsdagen,